છેલ્લી પ્રાર્થના

ઝવેરચંદ મેધાણી

હજારો વર્ષની જૂની અમારી વેદનાઓ, કલેજાં ચીરતી કંપાવતી અમ ભયકથાઓ, મરેલાંનાં રુધિર ને જીવતાંનાં આંસુડાંઓઃ સમર્પણ એ સહ્ તારે કદમ, પ્યારા પ્રભુ ઓ!

અમારા યજ્ઞનો છેલ્લો બલિઃ આમીન કે'જે! ગુમાવેલી અમે સ્વાધીનતા તું ફેર દેજે! વધારે મૂલ લેવાં હોય તોયે માગી લેજે! અમારા આખરી સંગ્રામમાં સાથે જ રે'જે!

પ્રભુજી! પેખજો આ છે અમારું યુદ્ધ છેલ્લું, બતાવો હોય જો કારણ અમારું લેશ મેલું — અમારાં આંસુડાં ને લોહીની ધારે ધુએલું! દુવા માગી રહ્યું, જો સૈન્ય અમ તત્પર ઊભેલું.

નથી જાણ્યું અમારે પંથ શી આફત ખડી છે, ખબર છે આટલી કે માતની હાકલ પડી છે, જીવે મા માવડી એ કાજ મરવાની ઘડી છેઃ ફિકર શી જ્યાં લગી તારી અમો પર આંખડી છે?

જુઓ આ, તાત! ખુલ્લાં મૂકિયાં અંતર અમારાં, જુઓ, હર જખ્મથી ઝરતી હજારો રક્તધારા, જુઓ, છાના જલે અન્યાયના અગ્નિ-ધખારાઃ સમર્પણ હો, સમર્પણ હો તને એ સર્વ પ્યારા!

ભલે હો રાત કાળી — આપ દીવો લૈ ઊભા જો! ભલે રણમાં પથારી — આપ છેલ્લાં નીર પાજો! લડંતાને મહા રણખંજરીના ધોષ ગાજો! મરંતાને મધુરી બંસરીના સૂર વાજો!

તૂટે છે આભ ઊંચા આપણા આશા-મિનારા, કજારો ભય તણી ભૂતાવળો કરતી ફુંકારાઃ સમર્પણની છતાં વહેશે સદા અણખૂટ ધારા, મળે નવ માવડીને જ્યાં લગી મુક્તિ-કિનારા.

Before the Last Battle

Terence MacSwiney

God, we enter our last fight.
Thou dost see our cause is right;
Make us march now in Thy sight
On to victory.
Let us not Thy wrath deserve
In the sacred cause we serve;
Let us not from danger swerve,
Teach us how to die;
Death for some is in reserve
Before our flag can fly.

All the agony of years,
All the horrors, all the fears,
Martyrs' blood, survivors' tears
Now we offer Thee,
As an endless holocaust
For the freedom we have lost;
God, restore it, though the cost
Greater still must be:
Let Thy grace attend our host
On to victory.

See, we open our own hearts.
Every wrong that in them smarts,
Every secret pain that starts,
We, too, offer Thee.
Every dearest hope's decease,
Every fear that rocks our peace,
Every cross with pain's increase,
Burthened though we be;
Sacrifice that shall not cease,
Till our land be free.

Thou hold'st freedom in Thy Hand,
Thou can'st liberate our land,
Hear us; grant our one demand,
Ireland's liberty.
We ask not her chains to rive
And the sacred deed survive,
That we may rejoice alive
In her victory.
We but ask that she shall thrive
And rest our fate with Thee.

We know not what must befall,
Marching at our country's call;
Make us strong who must yield all
That she may not die.
Those who will survive the fight,
Still attend them with Thy light;
Thou, our hope in darkest night,
Then their guardians be;
And hold our dear land in Thy sight
Erect and firm and free.